

"Język rycerzem"

Twój język jest dzielnym rycerzem na pięknym rumaku. Rycerz bardzo się śpieszy, gdyż chce jak najszybciej uwolnić księżniczkę zamkniętą w wieży (kląskanie). Nagle rycerz zobaczył zamek. Zatrzymał konia (prrrrr) i postanawia pójść dalej pieszo. Musi być bardzo ostrożny, żeby nie zobaczyła go wiedźma pilnująca księżniczki. Rozgląda się więc uważnie dokoła (język oblizuje ruchem okrężnym wargi). Nagle zauważył wiedźmę. Szybko chowa się w głąb lasu (język chowamy w głąb jamy ustnej). Zrezygnowany postanowił wrócić po konia (język przesuwamy po podniebieniu). Ale nie pamięta gdzie go zostawił. Szuka po prawej i po lewej stronie (oblizujemy górne i dolne zęby). W tym czasie zapadł zmrok. Rycerz pomyślał, że w ciemności wiedźma na pewno go nie zauważy i postanowił wrócić. Przedarł się przez gęste krzewy broniące dostępu do wieży (język przeciskamy przez zaciśnięte zęby). Spojrzał w górę i w oknie na samym szczycie wieży zobaczył piękną księżniczkę (dotykamy językiem górnej wargi). Zaczął się więc wspinać na górę (dotykamy językiem nosa, usta szeroko otwarte), potem wziął księżniczkę w ramiona i zszedł z nią na dół (dotykamy językiem brody, usta szeroko otwarte). Nagle zjawił się przed nimi jego piękny rumak, na którego wsiedli i odjechali (kląskanie).